

ஒப்பீட்டு நோக்கில் எழுத்தச்சன் இராமாயணத்தில் தமிழ் செவ்வியல் அறக்கருத்துக்கள்

ர. ரதி அ. *

அ தமிழ்த்துறை & ஆய்வுமையம், அரசுக்கல்லூரி சித்தூர், பாலக்காடு-678507, கேரளம், இந்தியா

Tamil Classical Foundations in Ezhuthachan Ramayana

R. Rathi a, *

^a Department of Tamil & Research Centre, Government College Chittur, Palakkad-678104, Kerala, India.

* Corresponding Author:
rathi.r1988@gmail.com

Received: 06-03-2021
Revised: 31-08-2021
Accepted: 02-09-2021
Published: 24-01-2022

ABSTRACT

Morality has been talked about at various levels as a part of culture, a weapon of the dominant society and a life guide to the way of life that guides human society. The adhyatma ramayanam-kilippattu, written in Malayalam, is taken as the site of the book, which is written in Malayalam, in view of the impact of the ethics spoken on the Tamil cultural plane. The source of the Ramayana is the adhyatma Ramayana in Sanskrit. Similarly, Sanskrit is the source of the Ramayanas that arose in Tamil. Therefore, considering that the influence of the original language is inevitable that it is inevitable that it will be included in the copies that follow it, it is here that the book of Etiquette is primarily meant to carry out the search for Sanskrit ethics. Similarly, thirukkural is primarily concerned with the search for Dravidian morality. This article is designed to show that whatever is beneficial to many is done as a modern moral, although various ethical ideas are spoken of at various levels.

Keywords: Adhyatma Ramayana, Thirukural, Ezhuthanchan Ramayana.

முன்னுரை

தமிழ் சூழலில் அறம் கூறும் முறைமைகள் ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் மாற்றமடைந்து வந்துள்ளதை சங்க காலம் முதல் இன்று வரை உள்ள தெளிவுகள் நமக்கு காட்டுகின்றன. ஆனால் முறைமைகள் மாறினாலும் 'அறம் கூறுதல்' என்ற நிலை மாறவில்லை. அறத்தைப் பண்பாட்டின் அங்கமாகவும், ஆதிக்கச் சமூகத்தின் ஆயுதமாகவும், மனித சமுதாயத்தை நல்வழிப்படுத்தும் வாழ்வியல் வழிகாட்டியாகவும் என பல்வேறு நிலைகளில் அறமானது பேசப்பட்டு வந்திருக்கின்றது. தற்காலத்தில் அது அதிகாரத்தின் சொல்லாடல்களாக இனங்காணப்பட்டிருக்கின்றது. ஒவ்வொரு சூழலிலும் அறமானது வலியுறுத்தப்பட்டுக் கொண்டே வந்துள்ளதாயினும், அறம் கூறுவதையே மையமாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட நீதிநூற்கள் குறித்து பல்வேறு முரண்பட்ட கருத்தியல் நிலைகள் உள்ளன. காரணம் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு விதமான தளத்தில் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொள்ள முயலும் போது, அதனால் தோன்றுகின்ற கருத்தியல் தளம், புரிதலில் உண்டாகும் மாறுபாடு போன்றவை இத்தகையச் சிக்கல்களை தோற்றுவித்து விடுகின்றன. இங்கு அவை தொடர்பான தருக்கவியல் நெறிகளை விடுத்து, தமிழ் பண்பாட்டுத் தளத்தில் பேசப்பட்ட அறக்கூறுகள், மலையாளச்சூழலில் எத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது? அதன் மீட்சி என்ன?, நீட்சி என்ன?, புதிய மரபுகள் எவ்வாறு கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது? அதன் பின்னணி? எனப் பல்வேறு கருத்தியல்

தளத்தில் நோக்குவதை முதன்மையாகக் கொண்டு, மலையாள மொழியில் எழுத்தச்சனால் எழுதப்பட்ட அத்யாத்ம இராமாயணம் கிளிப்பாட்டு, அதற்குண்டானக் களமாக இங்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றது. பொதுவாக இராமாயணங்கள் அனைத்திற்கும் மூலமாக விளங்குவது வால்மீகி ராமாயணமே எனினும், அவை காலம், சூழல் சார்ந்து தன்னை பெருமளவில் தகவமைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதைக் கருத்தில் கொண்டு, மலையாளச் சூழலில் அதன் நிகழ்த்துத் தளம் எத்தகைய மாறுபாடுகளை உட்கொண்டிருக்கின்றது என்பதைக் காண்பதே இங்கு நோக்கமாக அமைகின்றது.

மலையாளச் சூழலில் எழுத்தச்சன் இராமாயணம்

அத்தியாத்ம ராமாயணம் 'கிளிப்பாட்டு' என்னும் பெயரில் துஞ்சத்து எழுத்தச்சனால் எழுதப்பட்ட ராமாயண நூலுக்கு முதலாக விளங்குவது சமஸ்கிருத அத்யாத்ம ராமாயணமாகும். எழுத்தச்சன் இராமாயணத்திற்கு முன்பாக மலையாளச் சூழலில் ராமசரிதம், ராமகதப்பாட்டு, கண்ணச்சராமாயணம் முதலான நூல்களும், அவருக்குப் பின் கேரளவர்மராமாயணம் முதலான நூல்களும் இருந்துள்ளனவாயினும், எழுத்தச்சனின் அத்தியாத்மத்திற்கு உள்ள முக்கியத்துவம் அளவிற்கு, பிறவற்றிற்குக் கிடைக்கவில்லை என்றே சொல்லலாம். அதன் நிலைபாட்டினை, பல நூற்றாண்டுகள் தொடங்கி இன்று வரை அது பாராயணம் செய்யப்பட்டு வருவதன் வாயிலாக அறிய இயலுகின்றது. மேலும் இவருக்கு முன் கவிதைகள் சிருங்கார நிலைக்கு முக்கியத்துவம், நம்புதிரிகளுக்கு முக்கியத்துவம் என்ற நிலையில் நின்ற தன்மையினை மாற்றி, பக்தி, தத்துவம், சமூகப்பார்வை, மக்கள் நலன் போன்றவற்றிற்கு முக்கியத்துவம் அளித்து கவிதைக்குப் புத்துயிர் தந்தவர். மேலும் இவர் வாயிலாகப் பக்திப் பரவல் என்பது முக்கியத்துவம் பெறத்தொடங்கியதும், மணிப்பிரவாளம் பின்தள்ளப்பட்டது. இவ்வாறு கவிதையிலும், கவிதையின் உள்ளடக்கத்திலும் பற்பல மாற்றங்களை ஏற்படுத்திய அவரை 'மலையாள பாஷையின் பிதா' என மலையாளிகள் குறிப்பிடுவது முற்றிலும் பொருத்தமானதாகவே உள்ளது. அந்தவகையில் எழுத்தச்சனின் இராமாயண உருவாக்கம் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது,

"மொழி நிலையில் தத்துவ, பண்பாட்டு, அரசியல் போக்கில் கேரள மக்கள் பெருந்துயருற்ற காலத்தில் எழுந்தது எழுத்தச்சன் ராமாயணம். சமஸ்கிருத்தின் ஆளுமைத் தன்மையில் மணிப்பிரவாளநடை மேலோங்கி இருந்த காலத்தில் எழுந்தது அது. எனவே அக்கால மக்களுக்குத் தத்துவ புத்துயிர் ஊட்டவும், போர்த்துக்கீசியர் போலும் மேனாட்டார் ஆளுமையிலிருந்து அவர்களை விடுவிக்கவும் எண்ணங் கொண்டே துஞ்சத்து எழுத்தச்சன் தம் இராமாயணத்தைப் படைத்தார்" என்னும் கருத்து எழுத்தச்சன் இராமாயணத்தின் தனித்துவத்தை விளக்கி நிற்கின்றது (Pathmanaban thambi, 1993).

கிளிப்பாட்டு

மூலநூலில் 'சூதன்' என்பவன் கதைக் கூறுவது போல அமைக்கப்பட்டிருப்பதை எழுத்தச்சன் கிளி ஒன்று கதைக் கூறுவதாக அமைத்திருக்கின்றார். எழுத்தச்சன் கிளிப்பாட்டு யாப்பை கையாளுதற்கு முன்னரே, இந்த யாப்பு வகைமையில் பாடல்கள் இயற்றப்பட்டு இருந்திருக்கின்றன. சில புராணக்கதைகள் கிளி சொல்லுவதாக அமைக்கப்பட்டிருந்தன. பொதுவாக கிளி கூறுவதாகப் பாடப்பட்டப் படைப்புகளும், கிளிப்பாட்டில் பாடப்பட்டப் பாடல்களும் கிளிப்பாட்டு என்றே அழைக்கப்பட்டன. மேலும் மலையாளத்தில் பக்தி தத்துவ நெறியிலடங்கும் படைப்புகள் இவ்வகையில் அடங்குவையாகவே உள்ளன. அதிலும் மலையாள அத்தியாத்மத்தில், கிளிப்பாட்டு விருத்தங்களாகக் கருதப்படும் "கேக, காகளி, கலகாஞ்சி, அன்னநட" முதலானவைகளின் தனித்தன்மைகளை இதில் தெளிவாகக் காண இயலுகின்றது (Thunchathu Ezhuthachan, 1995).

எழுத்தச்சன் இராமாயணத்தின் தனித்தன்மை

எழுத்தச்சனும் கம்பனைப் போலவே மூல நூலை அப்படியே பின்பற்றவில்லை. மூலக்கதையை மட்டும் அடிப்படையாக எடுத்துக் கொண்டு தேவைக்கேற்றாற்போல் அவருக்கு முன் வந்த இராமாயண

நூல்எனிலுள்ளக் கருத்துக்களை எடுத்தண்டிருக்கின்றார். இந்த எடுத்தாளுதல் என்பது மலையாள பிரதிகளிலிருந்து என்பதல்லாமல் வால்மீகி இராமாயணம், கம்பராமாயணம் என பிற மொழி நூல்கருத்துக்களையும் தமது பிரதிக்குள் எடுத்தாண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதே கருத்தினை டாக்டர் லீலாவதி அவர்களும் வழிமொழிந்து, எழுத்தச்சன் அத்யாத்மத்தை நவீனப்படுத்தியுள்ளதாகக் குறிப்பிடுவது நோக்கத்தக்கது.

மேலும் கால வளர்ச்சியில் ஏற்பட்ட சமுதாய, சமயக் கோட்பாட்டு வேறுபாடுகளை உட்கொண்டதாக வால்மீகி இராமாயணத்திலிருந்து வேறுபட்டு, தம்முடைய காலத்திற்கேற்றது போன்று படைத்தளித்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அதில் முக்கியமான ஒன்று மனிதர்களுள் சிறந்த குறிக்கோள் மனிதனாக இராமனைப் படைத்துக் காட்டுவது வால்மீகி இராமாயணம். தான் ஒரு அவதாரம் என இராமனே உணர்ந்து செயல்படுவதாகப் படைத்துக் காட்டுவது அத்யாத்மம். இதை அடியொட்டி இராமபக்தியின் சிறப்பை வைணவ பக்தி மார்க்கத்தில் தலைசிறந்தக் காவியமாக படைத்துக்காட்டி, எழுத்தச்சன் தலைசிறந்த பக்திப் பரவலாக விளங்குகிறார் ஆகவேதான், “தத்துவப் போக்கிலும், பக்தியின் போதனையை எடுத்துரைப்பதிலும், மக்களின் மனதை ஒரு உன்னத நிலைக்குக் கொண்டு செல்வதிலும் வால்மீகியை விட பதினமடங்கு திறன் அத்யாத்ம ராமாயணத்திற்கு உண்டு” என்றும், “மேலும் வாழ்க்கையின் உன்னத நிலையினை சாதாரண நிலையில் உள்ளவர்களும், அதே பூரணத்துவத்தோடு பார்க்க வேண்டும் என்ற தன்மையில் ராமன் என்னும் மானுடனை அவதார புருஷனாகப் படைத்துக்காட்டி, அவனை மனிதர்களுக்கே ஆன தர்மக் கட்டுக்குள் நிறுத்தியிருப்பது எழுத்தச்சனது தனித்தன்மை” என்பதையும் எம். எஸ். சந்திரசேகர வாரியாரின் கூற்றின் வாயிலாக அறிய இயலுகின்றது (Manavalan, 2005).

அதாவது இராமனை முன்னிறுத்தி தர்ம நிலைகள் விவரிக்கப்படுகின்றன. தீமையில் நன்மையை காண்பிப்பது போன்ற நிலைகளில் அரக்கர் முன்னிறுத்தப்படுகின்றனர். இதை இருநிலைகளில் இராமாயணம் காட்டியுள்ளது. தர்மத்தில் அதர்மத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக மந்தரையையும், அதர்மத்தில் தர்மத்திற்கு எடுத்துக்காட்டாக விபீஷணன், மண்டோதரி, திரிசடை ஆகியோரையும் காண இயலுகின்றது. ஆக ஒன்றனை முற்றுமுழுதாக விளக்கவும் முடியாது, சேர்க்கவும் முடியாது என்ற படிப்பினையை வழங்குவதோடு, ஒருவரிடம் நன்மையும் உண்டு, தீமையும் உண்டு என்பதைக் காட்டி, அதன் ஒங்குதன்மைக்கேட்ப, மனிதன் இனங்கண்டு வேறுபடுத்தப்படுகிறான் என்பதை இராமாயணப் பதிவுகள் நமக்குக் காட்டுகின்றது.

எழுத்தச்சன் இராமாயணத்திற்கு மூலம், சமஸ்கிருதத்தில் உள்ள அத்யாத்ம ராமாயணம் ஆகும். அதே போல தமிழிலும் மலையாளத்திலும் எழுந்த இராமாயணங்களுக்கும் மூலமொழி சமஸ்கிருதமாக இருப்பதன் காரணமாக, மூலமொழியின் தாக்கமானது, அதனைப் பின்பற்றி வரும் பிரதிகளிலும் இடம் பெறுதல் என்பது தவிர்க்க இயலாதது என்பதனைக் கருத்தில் கொண்டு, சமஸ்கிருத அறம் தொடர்பான தேடலை நிகழ்த்துவதற்கு இங்கு ஆசாரக் கோவையை முதன்மையாகக் கொள்கின்றது. அதே போல திராவிட அறம் தொடர்பானத் தேடலை நிகழ்த்துவதற்கு திருக்குறளை முதன்மையாகக் கொள்கிறது.

அறநெறி முறைகள்

அல்லவை செய்வார்க்கும், அரசியல் பிழைத்தோருக்கும் அறம் கூற்றாவதை இராமாயணங்கள் தனக்கே உரிய தன்மையில் எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்றன (Vilambi Nakanar, 2009; Ilankovadikal, 2001). மேலும் ஒரு சில அற முறைகள்:

1. இராமன் தன் தந்தையின் கட்டளையை ஏற்று அரசினை ஏற்க விளைந்ததும், அதே தந்தையின் வாய்மையைக் காப்பாற்ற காடேக விளைந்ததும் அறமாகக் கொள்ளப்படுகிறது. அதாவது கடமையைச் சரிவர மேற்கொள்வதே சிறந்த அறமாகக் கருதப்படுகிறது. அதற்கு வழிகாட்டியாக ராமன் விளங்குகின்றான்.
2. அரசியல் அறத்தில் சிறந்து விளங்கியதற்கு தசரதன் எடுத்துக்காட்டப் படுகின்றான்.

3. போரில் இராமன் பின்பற்றிய அறநெறியை, “இன்றுபோய், போர்க்கு நாளை வா” என்னும் கூற்று மெய்ப்பிக்கின்றது.

இது போன்று பல தன்மைகளில் அறம் கூறும் முறைமைகள் இராமாயணமெங்கும் பரந்து விரிந்துள்ளதைக் காண இயலும்.

திராவிட அறம்

திராவிட அறம் தொடர்பான விஷயங்கள் திருக்குறளை முன்னிறுத்தி நோக்கப்படுகின்றது.

(1) இராவணன் மாரீசன் விவாதம்

இராவணன் தூர்ப்பணகையின் வாயிலாகக் காமத்தீ மூட்டப்பட்டவனாய், சீதையைக் கவர்வதற்கு மாரீசனது உதவியை நாடி வருகிறான். ஆனால் தன் தங்கையை இழிவுபடுத்தியமையினால் பழிதீர்ப்பதற்காக என்று இராவணன் கூறினும், அதன் இழிதன்மையை உணர்ந்த மாரீசன்,

“பிறன் மனை விழைவோர், அன்புடையோரின் நாடு கவர்ந்தோர், கொடிய வரி வாங்குவோர் முவரையும் அறக்கடவுள் அழித்துவிடுவான். கொடியவருள் எவர் தப்பிப் பிழைத்துள்ளார்?” என்கிறான் (Kambar, 2018). இவ்வாறு அதர்மத்தின் வழி நடப்பவர்களைத் தர்மம் தண்டிக்கும் என்பது உணர்த்தப்படுகிறது. மேலும் அறம் செய்து நீ பெற்ற செல்வங்களையெல்லாம் மறம் செய்து இழக்கத் துணிந்தனையோ? என மாரீசன் கூறுவதை மறுத்து, தான் சொன்னபடி நடக்கவில்லையானால் வதைத்துவிடுவேன் என அச்சுறுத்துகின்றான். ஆகவே மாரீசனும் இறுதியில் உடம்படுகிறான். இங்கு போதிக்கப்படும் அறம்,

“மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின்,

அறம்துழும் சூழ்ந்தவன் கேடு” (Thiruvalluvar, 2010)

என்ற குறளின் விரிவுரையாக விளங்குவதை உணர இயலும். இந்நிகழ்வை வால்மீகி இராமாயணத்தை ஒட்டி எழுத்தச்சன் இராமாயணமும் வேறுபாடின்றி அவ்வாறே கூறுகின்றது. ஆனால் பக்தியின் அடிப்படையில் விளக்கும் போது, மாரீசன் இராமனின் தெய்வீகத்தன்மையை உணர்த்த, இராவணனோ, சீதையைக் கவர்தல் வாயிலாக மானுடனான இராமனை வென்று அவருடன் வாழ்தல், இராமன் பரம்பொருளானால், அவனால் கொல்லப்பட்டு வைகுந்தம் அடைதல் என்ற இரு நோக்குநிலைகளை முன்வைக்கின்றான். மாரீசனும் இராவணன் கையால் மடிவதற்கு, இராமன் கையால் மடிந்து புண்ணியம் தேடிக் கொள்ளலாம் என இராவணனின் துர்யோசனைக்குத் துணை போகின்றான்.

இங்கு சீதையைக் கவர்தல் தொடர்பான நோக்கம் வேறுபடுகின்றது. குறிப்பாக அத்யாத்ம ராமாயணம், எழுத்தச்சன் ராமாயணம் போன்றவற்றில் மானுடர் தம் நிகழ்கால, எதிர்கால நிகழ்வுகளை அறிவன போலப் படைத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆயின் இராவண வதம் எதை நோக்கியது? இராவணனது முக்தி நோக்கியது போலல்லவா தோன்றுகின்றது? அவ்வாறாயின் இங்கு அரக்கரை அழித்து அமரரை காத்தல் என்னும் நிலை வீழுகிறது. ஆக இவை தொன்மையானக் காப்பியம் என்னும் தன்மையிலிருந்து விலகிப் புராணப் பண்பை நோக்கி நகர்வது போன்றதோர் உணர்வை வாசகர் உள்ளத்தே ஏற்படுத்துகின்றன.

அறமல்லாததைச் செய்தேனும் முக்தி பெறுதல் எனில், முக்தியின் நோக்கம் பரம்பொருளின் திருவடியை அடைய எதையும் செய்யலாம் என்னும் நிலை நோக்கிய நகர்வாக அமைந்து, நம்மைச் சிந்திக்க வைக்கின்றது.

(2) தாடகை வதம்

இராமாயணம் கூறும் இராமனின் அவதார நோக்கத்தை எடுத்துக் காட்டுவதற்கான முதல் முயற்சியாக தாடகை வதம் அமைந்துள்ளது. இராமன் தாடகையைப் பெண் என மதித்து அவளைத் தாக்காதிருக்க விசுவாமித்திரர், “அறம் காரணமாக இவள் அழிதல் நல்லது. இவளைக் கொல்வாயாக” எனக் கூற கம்பரது இராமன் தயங்குகிறான். அதற்கு அவர் பல அறிவுரைகளைக் கூறுகிறார். அதாவது,

“கொடுஞ் செயல்களைச் செய்வளைப் பெண் என்று நினைத்தல் கூடாது. நாணம் முதலான பெண்மைக் குணம் உடையவர்களுக்குத் தீங்குசெய்தால் அது கண்டு வீரம் மிக்க ஆடவர் நகைத்துப் பரிசுசிப்பர்; வாள்முதலான போர்க் கருவிகளில் வல்ல வலிமைமிக்க வீரர்களான ஆண்களின் தோளாற்றலும்; இத்தாடகையின் பெயரைச் சொல்லக் கேட்டவுடன் தோற்று விடுமென்றால்; ஆண்மை என்று கூறும் அந்த அஞ்சாத பண்பு யாரிடம் இருக்கும். பெண்ணாகிய இவளுக்கும். வலிமைமிக்க ஆண்களுக்கும் என்ன வேறுபாடிருக்கிறது? இந்திரன் முதலானோரும் தோற்று ஓடும்படி செய்த இவளைப் பெண் என நினைக்கலாமா. உயிர்களைக் கொன்று தின்பதைவிட. தீயசெயல் எது உள்ளது? இப்படிப்பட்டவளைப் பெண் என்று சொல்வது இகழ்ச்சிக்குரியதேயாகும். அரச குலத்தவனாகிய நீ இவளது தீயசெயலை அறிந்தும் இவ்வாறு தணிந்து நிற்பது தருமம் அல், இந்த அரக்கியைக் கொல்வாயாக”. (Kampar,1967) என்று கூற, “ஐயா, அறமல்லது செய்க என்று நீர் ஏவினாலும் அதனை வேத வாக்காகக் கொண்டு அதனைச் செய்து முடிப்பதே எனக்கு அறமாகும்” (Kampar, 1967) என்று இராமன் கூறக் காரணம்? இராமன் தன் தந்தையின் ஆணையின் படி, விசுவாமித்திரரின் ஆணையின் படி தான் பணிக்கப்பட்டுள்ளதாகக் கூறி, தாடகையை வதைப்பேன் எனக் கூறினும், அவன் மனம் உடன்படா நிலையினைக் கம்பர் காட்டுகின்றார். எழுத்தச்சனின் அத்யாத்ம இராமாயணத்தில் தாடகை வதம் குறித்த விவாதங்கள் எவையும் எழவில்லை. தாடகையைக் காட்டி, ‘இவளைக் கொல்’ என்று விசுவாமித்திரர் கூற, இராமன் உடனே அம்பெய்து அவளைக் கொன்று அவன் ஆணையை நிறைவேற்றுகிறான். இங்கு,

- ஆணைக்குக் கட்டுப்படுகிறேன் என்ற பின் எதனையும் யோசிக்காத ராமனை எழுத்தச்சன் காட்டுகிறார்.
- ஆணைக்குக் கட்டுப்பட்டாலும், தான் செய்வது எந்த அளவு சரியானது என்பதை கேள்விக்குள்ளாக்கும் மனம் உள்ளவனாக இராமனைப் படைத்துக் காட்டி, தனிமனித அறத்தை கேள்விக்குள்ளாக்கியிருக்கிறார் கம்பர்.

இங்கு இராமன்,

“நிலையஞ்சி நீத்தாருள் எல்லாம் கொலையஞ்சிக்

கொல்லாமை தழுவான் தலை”

(Thiruvalluvar, 2010)

என்ற நிலை அடிப்படையில் அனைத்தினும் சிறந்தது கொல்லாமையாகிய அறத்தினை மேற்கொண்டு ஒழுகுபவன். அவ்வாறாயின் போரில் உயிர்கொலை நிகழவில்லையா? எனில் தர்மத்தை நிலைநாட்ட, அமைதியை ஏற்படுத்த என பொதுநல நோக்கில் செயல்படுத்தப்படும் அதிலும் கொல்லுதற்கான சில வரன்முறைகள் உள்ளன. இத்தகைய நெறிப்படி வாழும் இராமனையே இவ்விருவரும் காட்டினாலும், சில நோக்குநிலைகளில் வேறுபடுகின்றனர். இதற்கு எழுத்தச்சன் இராமனை அவதார புருஷனாகவே காட்டியதானாலாக இருக்கலாம். ஆனால் கம்பனுக்கும் அந்த எண்ணம் உண்டு எனினும், அதுக் குறிப்பாக பிறருக்குத் தோன்றுவது போலவேக் காட்டுகிறார். அதை இராமன் உணர்ந்து செயல்பட்டதாக உள்ள பதிவுகள் எங்கும் இல்லை.

ஆரிய அறம்

வடமொழி ஆசாரங்களைத் தொகுத்துக் கூறும் நூல் ஆசாரக்கோவை என்பது பொதுவாக நிலவி வரும் கருத்து. இது உண்ணல், உறங்குதல், உபசாரம், நீராடல், ஒழுகும் முறை, உடையணிதல், ஒதக்கூடாத நாட்கள் என்பன போன்ற ஆசாரங்களை இந்நூல் காட்டுகின்றது.

(1) தசரதனின் ஆணையும் இராமனின் ஏற்பும்

அரசனது முடிவை கேள்வி கேட்காமல் தன் சிரமேற்கொண்டு செய்ய வேண்டும் என்பதை ஆசாரக்கோவை ஒரு பட்டியல் போலக் குறிப்பிடுகின்றது. அதாவது, “அரசன் செய்வனவற்றை வெறுக்கார், அவனோடு கலகங்கொள்ளார், முகத்துக்கு எதிரில் நில்லார், அரசன் தனியே இருக்கும் இடத்தின்கண் தம் கருமம் சொல்லார், நன்மை தருவனவற்றை யாம் அறிவோம் என்று தாமாக முன் வந்து கூறார், காக்கை வெள்ளென்றிருக்கும் என்று அரசன் சொல்லினானாயினும் அவன்மேல் அன்பின்றி மறுத்துரையார்” என்பதை,

“முனியார் துனியார் முகத்தெதிர் நில்லார்

தனிமை யிடத்துக்கண் தங்கருமஞ் சொல்லார்

இனியவை யாமறிது மென்னார் கசிவின்று

காக்கைவெள் ளென்னும் எனின்”

(Peruvayin mulliyar, 1971)

ஆசாரக்கோவை எடுத்துரைக்கின்றது. இதை வரிசை முறையில் அத்யாத்மத்தை ஒட்டிச் செல்லும் எழுத்தச்சன் இராமாயண அடிப்படையில் நோக்கும் போது,

- மாமுடி புனைந்து நல்லறம் புரக்க, யான் நின்வயின் வேண்டுகிறேன் என தசரதன் இராமனிடம் கேட்க அதனை முக மலர்ச்சியோடு ஒப்புக் கொண்டான்.
- தசரதன் கைகேயின் வரங்காரணமாக இராமனைக் கண்டதும் மூர்ச்சையாகி விடுகின்றார். பின் செய்தியை கைகேயியே இராமனிடம் கூறுகின்றாள். அதற்கு இராமன், “தந்தைக்காக நாடு, தாய், தாரம் எதையும் தியாகம் செய்வேன். செய்ய வேண்டியதைக் கட்டளையிடுங்கள்” எனக் கூற கைகேயி அரசனிடம் பெற்ற வரம் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறாள். அதற்கு இராமன், “அம்மையே, பரதனே நாடாளட்டும்; நான் தண்டகாருணியம் செல்கிறேன். தந்தை இதை என்னிடம் சொன்னால் உடனே செய்திருப்பேனே, ஏன் என்னிடம் சொல்லவில்லை?” என்று மட்டும் கேட்டுவிட்டு அரசனின் ஆணையை ஏற்கிறான். இதற்காக அரசனிடம் அவன் கலகங்கொள்ளா நிலையைக் காண இயலுகின்றது.

பின் தசரதன் உணர்வு திரும்பி தன் நிலைக்கு தானே வருந்தி புலம்புகிறான். அதற்காக இராமன் தசரதனை எதிர் நின்று கேள்வி கேட்பதோ, அல்லது தனியிடத்தில் சந்தித்து பேசுதலோ, அல்லது நன்மை தீமை பற்றி விவாதிப்பதோ ஆன எதையும் செய்யவில்லை. ஆனால், “தான் காடு சென்றால் தான் பல்வேறு நன்மைகள் உண்டாகும். தங்களுடைய சத்தியத்தைக் காப்பாற்றியதுமாகும்” என்று மட்டும் உரைத்து தசரதனை அமைதி படுத்துகிறான் எனக் கொள்ளலாம். இறுதியாக கூறப்பட்ட நெறிமுறைக்கு தாடகை வதத்தைக் குறிப்பிட இயலும். காரணம் தனக்கு விருப்பமில்லையாயினும் யாதொரு கேள்வியுமில்லாமல் சொன்னதை ஆராயாமல் செய்ததற்கு இந்நிகழ்வைக் குறிப்பிட இயலும். ஆனால் கம்பராமாயணத்தில் கைகேயியின் கூற்றிற்குப் பின் இராமன் தசரதரை சந்தித்தது போன்ற பதிவுகள் இல்லை.

(2) பரதன் அரசேற்க மறுத்தல்

ஆசாரக்கோவையில் கூறப்படும் பற்பல ஆசாரங்களைக் கடைபிடித்து ஒழுகுபவனாக ராமன் காட்டப்படுகிறான். அதாவது, “அரசனும், உவாத்தியும், தாயும், தந்தையும், தனக்கு மூத்தோனும் என இவர்கள் தமக்கு நிகரில்லாத குரவராவார். இவர்களைத் தேவரைப்போலத் தொழுதொழுக என்று சொல்லப்படுவது எல்லாநல்லாரும் உரைத்துச் சொல்லிய நெறி” என்பதை ஆசாரக்கோவை,

“அரசன் உவாத்தியன் தாய்தந்தை தம்முன்

நிகரில் குரவர் இவரிவரைத்

தேவரைப் போலத் தொழுதொழுக வென்பதே

யாவருங் கண்ட நெறி”

(Peruvayin mulliyar, 1971)

என்கிறது. இந்நெறிக்கேட்ப ஒழுகுபவன் இராமன். இதே நெறியை ஏனையோரும் பின்பற்றி ஒழுகுதற்குரியோராவர். ஆனால் பரதன் இராமன் மீது கொண்ட அன்பின் மேலீட்டால் இந்நெறி நின்று விலகும் போது இராமன், “நம் தந்தை கைகேயின் வார்த்தைகளில் மயங்கியோ, உணர்வு அற்ற நிலையிலோ நமக்குக் கட்டளையிடவில்லை. தன் வாக்கைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு எனக்கு வனவாசமும் உனக்கு நாட்டரசும் கொடுத்தார். நான் தந்தையின் கட்டளைக்கு அடிபணிந்து நடக்கையில் நீ மட்டும் அவர் கட்டளையை மறுக்கலாகுமா?” என பலவாறாக ராமன் அறிவுரை கூறுகிறான். இருந்தும் பரதன் தன்னிலை மாறாதிருக்க வசிட்டர், இராமனின் அவதார நோக்கை விவாதிக்கின்றார். இவ்வாறு அத்யாத்மத்தைப் பின்பற்றி எழுத்தச்சன் கூறுகிறார். ஆனால் கண்ணச ராமாயணமோ, ராமன் அறிவுரை பகர்ந்ததும் பரதன் வேறு விவாதம் எதுவுமின்றி ஒருப்பட்டு பாதுகைகளைப் பெற்றுக் கொண்டு அயோத்தி செல்வது போல் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆனால் கம்பராமாயணத்திலோ, அசரீரி வாயிலாக உணர்த்தப்படுகிறது. இங்கு இராமன் கடவுள் என வெளிப்படையாக அறிவிக்கப்படவில்லை. “இராமன் தந்தை சொல் காப்பான். எனவே, அவன் அயோத்தி மீளும் வரை நாட்டைக் காக்கும் கடமை உடையவன் பரதன்” என்று அசரீரி கேட்டப்பின்னரே உடன்படுகின்றான். இங்கு மானுட நிலையில் தீர்க்கப்பெறாத சிக்கல்களை இவ்வாறு மீமானுட உத்திகள் கொண்டு தீர்த்துக்காட்டுவது உலக இலக்கியங்களில் காணப்பெறும் பொதுவான மரபு. இங்கு எவ்வாறாயினும் மூத்தோரின் சொல்லை மதித்து போற்றுதல் வேண்டும் என்ற அறம் செயல்பட்டிருப்பதைக் காண இயலுகின்றது.

முடிவுரை

இவ்வாறு அறம் தொடர்பான விஷயங்கள் பல பேசப்படினும், பேசுவதில் சில சிக்கல்கள் என்பது தவிர்க்க இயலாததாக முன் நிற்கின்றன. மேலும் அறமானது சூழலுக்கேற்றாற் போன்று மாற்றம் கொள்கின்றது. தந்தை சொல்லைக் காத்தல் அறமாயின் தாய், மனைவி இவர்களிடம் எத்தகைய அறம் காட்டப்படுகின்றது/ அண்ணன் சொல்லைக் காத்தல் அறம். அதே வேளையில் அண்ணியின் சுடு சொல் தாளாமல் சீதையை விட்டகன்ற செயல் எத்தகைய அறமாகக் கொள்ளப்படும். இவ்விடத்தில் அறம் மாற்றம் கொள்கின்றது. இராமனை காக்க செல்லவில்லையாயின் தான் சிதையில் விழுந்து மாண்டுவிடுவேன் என சீதை அழும்போது, அண்ணன் சொல்லைக் காத்தல் என்பதனினும், ஒரு உயிரைக் காத்தலே முன் நிற்பதால் அறத்தை மீறி அறம் காத்தல் என்னும் நிலை செயல்படுத்தப்படுகிறது. அறம் செய்தான் துறக்கம் புகுவான் என்பது பொதுவாக நிலவக் கூடியது. அறம் அல்லாதன செய்தவனானாலும் பரம்பொருளால் இறக்கப்பட்டால் துறக்கம் புகுவான் என அத்யாத்மம் காட்டுகின்றது. அவ்வாறாயின் அறத்தின் நிலை தான் என்ன. இவ்வாறு அறம் தொடர்பான பல சிக்கல்கள் இருப்பினும் சூழல் சார்ந்து, பலருக்கும் நன்மை தரும் விதத்தில் ஒரு செயல் அமையுமாயின், அதுவே தற்காலத்தில் மேற்கொள்ளக்கூடிய அறமாக இருக்கும் என பொது நிலையில் ஒரு முடிவுக்கு வரலாம்.

References

- Ilankovadikal, (2001) Silappathikaara Moolamum Thelivuraiyum, Varthamanan Publications, Chennai, India.
- Kambar, (2018) Kambaramayanaam Six Kandankal-Seven Volume, V.M. Kopalakrishnamachariyar (Urai), Uma Publication, Chennai, India.
- Kampar, (1967) sreemath kambaramayanaam-Balakandam, Mahamahobathyaya U.Ve. Sa Book Shop, Chennai, India.
- Manavalan A. A., (2005) Rama kaathayum Ramayanankalum, South Research Centre, Chennai, India.
- Pathmanaban, Thambi P., (1993) Kamban Ezhuthachan Ramayanankal, International research Centre, Chennai, India.
- Peruvayin Mulliyar, (1971) Aasarakkovai, Punnaivana Natha Muthaliyar (Urai), Saivasiththantha Noolpathippukkazhakam, Chennai, India.

Thiruvalluvar, (2010) Thirukkural puthiya Urai, Puliur Kesikan (Urai), 27th Edition, Poombukar Publications, Chennai, India.

Thunchathu Ezhuthachan, (1995) Athyathma Ramayanam, T.C. Books, Kottayam, India.

Vilambi Nakanar, (2009) Nanmanikkadikai moolamum Uraiyum, Uma Publication, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License